

## Lesninger 5. søndag i påsketiden - År A.

### 1. lesning Apg 6,1–7

*De valgte syv mann fylt av Hellig Ånd*

I de dager økte tallet på disipler stadig. På denne tid begynte imidlertid de gresktalende å klage over at deres egne enker ble tilsidesatt ved den daglige utdelingen, til fordel for de jødisktalende.

Da sammenkalte de tolv hele disippelflokken og sa: «Det ville ikke være rett av oss å forsømme forkynnelsen av Guds ord for å gjøre tjeneste ved bordene. Nei, brødre: Velg heller ut syv mann, folk med godt rykte, åndsfylte og forstandige, så skal vi sette dem til dette vervet. Selv skal vi derimot fortsatt stå for bønner og forkynnelsen av Ordet.»

Dette forslaget syntes hele forsamlingen vel om, og så valgte de Stefanos, en mann fylt av tro og av Hellig Ånd, og videre Filip, Prokhoros, Nikanor, Timon, Parmenas og Nikolaos, en proselytt fra Antiokia. Disse førte de frem for apostlene, som under bønn la hendene på dem.

Guds ord vant stadig fremgang. Tallet på disipler i Jerusalem vokste kraftig; også en hel mengde av prestene gav seg inn under troen.

---

## Responsoriesalme Sal 33 (32),1–2. 4–5. 18–19

---

**Omkved: Herre, la din miskunn hvile over oss,  
for vi setter vår lit til deg.**

Rettferdige, juble i Herren;  
oppriktige av hjerte, syng hans pris.  
Lov Herren med sitar,  
lovsyng ham til tistrenget harpe.

For Herrens ord er sannhet,  
han er trofast i all sin gjerning.  
Han elsker rett og rettferd,  
jorden er full av Herrens miskunn.

Herrens øye hviler over dem som frykter ham,  
som bier på hans miskunn,  
for å fri deres sjel fra døden,  
holde dem i live på nødens dag.

## **2. lesning 1 Pet 2,4–9**

---

*Dere derimot er et utvalgt folk, et kongelig presteskap*

Kjæreste venner!

Kom til ham, den levende sten – forkastet av menneskene, men i Guds øyne utvalgt og kostelig, og gå selv inn som levende stener i et åndelig byggverk; bli et hellig presteskap, til å frembære åndelige ofre, slike som Gud med glede kan motta gjennom Jesus Kristus. For det heter i Skriften: «Se, jeg setter i Sion en hjørnestein, utvalgt og kostelig, og han som setter sin lit til den, skal ikke bli stående til skamme.»

Kostelig – det gjelder dere som tror. Men for de vantro gjelder det at «den sten som byggmestrene vraket», den er nok blitt «hjørnestein» – men også «en sten til å snuble i, en klippeblokk til å falle over». Fordi de er ulydige mot Ordet, snubler de, slik det også var bestemt.

Dere derimot er et utvalgt folk, et kongelig presteskap, et hellig folk, et folk som Gud kan kalle sitt eget – og skal forkynne storheten hos ham som har kalt dere fra mørket inn i sitt overveldende lys.

## **Halleluja Joh 14,6**

---

Halleluja.

Jeg er veien, sannheten og livet, sier Herren.  
Ingen kommer til Faderen uten gjennom meg.

Halleluja.

## **Evangelium Joh 14,1–12**

*Jeg er veien, sannheten og livet*

---

På den tid sa Jesus til sine disipler:

«La ikke angst og uro ta motet fra dere. Tro på Gud, og tro på meg! I min Fars hus er det mange boliger. Var det ikke så, hadde jeg sagt dere det. Jeg går jo dit for å gjøre plass i stand for dere. Og når jeg er gått hen og har gjort alt i stand, kommer jeg tilbake og tar dere med meg, for at også dere skal være der hvor jeg er. Og dit jeg går, kjenner dere veien.»

Thomas sier til ham: «Herre, vi vet ikke hvor du går hen. Hvordan skal vi da kunne vite veien?»

Jesus svarer: «Jeg er veien, sannheten og livet. Ingen kommer til Faderen uten gjennom meg. Kjenner dere meg, skal dere også lære å kjenne min Far. Dere kjenner ham jo alt, og har sett ham.»

Filip sier: «Herre, la oss få se Faderen, så er det nok for oss!»

Jesus svarer: «Så lenge har jeg vært hos dere, Filip, og enda kjenner du meg ikke? Den som har sett meg, har sett Faderen. Hvordan kan du si: ‘La oss få se Faderen?’ Tror du da ikke at jeg er i Faderen, og Faderen i meg? Det jeg sier dere, er ikke noe jeg har fra meg selv; det er Faderen som bor i meg, som utfører sitt verk. Tro meg når jeg sier at jeg er i Faderen og Faderen i meg. Eller, om ikke annet, tro gjerningene selv!

Og sann mine ord: Den som tror på meg, skal selv få gjøre de verk jeg gjør, ja større verk enda: for jeg går til Faderen.»